Image Completion Network

Adam Stafiej - 171794 Andrzej Świerczyński - 171573 Założenia projektu

Hubert Skrzypczak - 172063

Naszym celem było stworzenie sieci neuronowej, która pobiera obraz z maską od

użytkownika, a następnie generuje realistyczne wypełnienie dla wyciętego obszaru. Nasze rozwiązanie opiera się o dwie sieci: generator i dyskryminator. Generator odpowiada za obrazów, natomiast dyskryminator ocenia, cze dany obraz jest tworzenie ww. wygenerowany, czy prawdziwy. Generator był trenowany na zdjęciach plaż i wybrzeży, więc na nich radzi sobie najlepiej. **Budowa sieci**

Wejście

Warstwa 1.

Generator

konwolucja (filters = 64, kernel_size=3, padding="same")

 batchNormalization leaky ReLU (alpha=0.001)

Macierz (256 x 256 x 3)

- max pooling Warstwa 2.
  - konwolucja (filters = 2*64, kernel_size=3, padding="same")
  - batchNormalization leaky ReLU (alpha=0.001)

Warstwa 3.

- konwolucja (filters = 4*64, kernel size=3, padding="same")
- batchNormalization leaky ReLU (alpha=0.001)
- max pooling Warstwa 4.

max pooling

konwolucja (filters = 8*64, kernel_size=3, padding="same")

- leaky ReLU (alpha=0.001)
- max pooling Warstwa 5.

batchNormalization

- konwolucja (filters = 16*64, kernel_size=3, padding="same") batchNormalization
- leaky ReLU (alpha=0.001)

max pooling

Warstwa 6.

- transponowana konwolucja (filters = 8*64, kernel_size=3, padding="same") konkatenacja z warstwą 4
- konwolucja (filters = 96, kernel size=3, padding="same") batchNormalization
- leaky ReLU (alpha=0.001) Warstwa 7. • transponowana konwolucja (filters = 4*64, kernel_size=3,

batchNormalization

padding="same")

konkatenacja z (warstwą 3) * 0.8

padding="same")

• leaky ReLU (alpha=0.001) Warstwa 8. • transponowana konwolucja (filters = 2* 64, kernel size=3,

• konwolucja (filters = 96, kernel_size=3, padding="same")

 batchNormalization leaky ReLU (alpha=0.001)

konkatenacja z (warstwą 2) * 0.4

Warstwa 9.

transponowana konwolucja (filters = 64, kernel_size=3,

konwolucja (filters = 3, kernel_size=1, activation=sigmoid)

z sieci VGG16 wytrenowanej na imagenet (zamrożone wagi)

konwolucja (filters = 96, kernel_size=3, padding="same")

- padding="same") konkatenacja z (warstwa 1) * 0.2 • konwolucja (filters = 96, kernel_size=3, padding="same")
- batchNormalization • leaky ReLU (alpha=0.001)

Wejście Macierz (256 x 256 x 3)

Dyskryminator

Wyjście

Warstwy głębokie Dwie warstwy gęste po 128 neuronów z funkcja aktywacyjną ReLU Wyjście

Warstwa gęsta z 1 neuronem z funkcją aktywacyjną sigmoid Loss generatora ma trzy składowe:

contextual_loss_valid - L1 liczone dla pixeli poza wycietymi fragmentami contextual_loss_hole - L1 liczone dla pixeli z wycietych fragmentow

perceptual_loss - binary crossentropy z tego ile razy udało się oszukać dyskryminator

fake_loss - binary crossentropy z true negative real_loss - binary crossentopy z true positive

Warstwy konwolucyjne

loss_g = contextual_loss_valid + 6 * contextual_loss_hole + 0.1 * perceptual_loss Loss dyskryminatora ma dwie składowe:

loss_d = fake_loss + real_loss

Etap 1.

Etap 2.

 6×10^{3}

 4×10^{3}

 3×10^{3}

 2×10^{3}

0.10

0.08

0.06

0.04

0.02

perceptual accuracy

gdzie:

0

10

loss generatora

Wybranie architektury i hiperparametrów generatora odbywało się na zasadzie eksperymentów. Trenowaliśmy różne architektury.

okazało się, że przy większej ilości warstw gradient zanikał, a proces uczenia ustawał.

Pierwszym podejściem było, aby generator miał architekturę autoencodera, jednak szybko

Drugim architektura wzorowana na architekturze **u-net**. Tutaj sytuacja wyglądała inaczej,

Trzecim, tym który okazał się sukcesem, była również architektura **u-net**, ale z dodatkowymi

Eksperymentalne dobieranie architektury było przeprowadzane na zbiorze CIFAR10 (mniejsze zdjęcia, dawały szybszy rezultat). Dopiero w kolejnym kroku najlepsze warianty trenowaliśmy na domyślnym zbiorze (zdjęcia plaż) i wybraliśmy, tą która w początkowych

Uczenie równocześnie dyskryminatora i generatora z hiperparametrami:

gradient nie zanikał ze względu na dodatkowe połączenia pomiędzy warstwami, jednak dziura z pierwszego zdjęcia propagowała się do wyjścia.

współczynnikami, na dodatkowych połączeniach między warstwami.

batch size = 8 $gen_lr = 1e-4$ $dis_{r} = 1e-7$

image_in_epoch = 8 * 320

kilkudziesięciu epokach uczyła się najlepiej. Uczenie odbywało się w dwóch etapach:

transfer learningiem, jego warstwy konwolucyjne są już wytrenowane, tutaj dotrenowujemy tylko 3 ostatnie warstwy gęste. Umożliwia to dostosowanie wcześniej wytrenowanej sieci do naszych potrzeb i skraca czas potrzebny na uczenie.

> Dyskryminator jest już wytrenowany i jego skuteczność jest bliska 100%. W tym etapie uczymy tylko generator z takimi samymi parametrami.

> > Porównanie różnych modeli

wybrany model odrzucony model

odrzucony model

W obu przypadkach używany był optymalizator Adam Learning rate dyskryminatora jest niższy, ponieważ uczymy go tak zwanym

Uczenie przebiegało następująco:

Widać wyraźną przewagę ostatecznie wybranego modelu nad wcześniej testowanymi rozwiązaniami. Perceptual accuracy generatora

epoki

30

40

50

20

0.00 20 100 120 40 60 80 140 epoki Widać, że w pierwszym etapie accuracy wahało się, później mocno skoczyło i znowu spadło. Był to etap, w którym zarówno generator jak i dyskryminator się uczyły. Na kolejnych etapach, gdy dyskryminator został "zamrożony" accuracy zaczęło się zwiększać. Prawdopodobnie kontynuowanie treningu przyniosłoby większą accuracy, a co za tym idzie lepsze wypełnianie zdjęć, ale zabrakło na to czasu. Pełny loss generatora 6×10^{3} 4×10^{3}

loss generatora 3×10^3 2×10^{3} 0 20 40 60 80 100 120 140 epoki Jak widać loss jest zadowalająco nisko, a zdjęcia w większości przypadków są sensownie wypełnione. Jedynym mankamentem, jest to, że wypełniona część zdjęcia jest nieostra. Najprawdopodobniej sytuację poprawiłaby nowa składowa loss'u generatora, mianowicie

loss stylu dany wzorem $loss_s = ||S_{at} - S_{aen}||_1$

Takie podejście nie zostało zastosowane, ponieważ zabrakło czasu na trenowanie sieci od nowa.

Przykładowe wypełnienia obrazów

Od lewej: zdjęcie oryginalne, zdjęcie z wyciętą dziurą, zdjęcie po wypełnieniu.

S_{gt} - latent space z ostatniej warstwy dla wzorcowego obrazka

S_{gen} - latent space z ostatniej warstwy dla wygenerowanego obrazka

Źródła inspiracji i pomocy:
https://blog.keras.io/building-powerful-image-classification-models-using-very-little-data.html
http://bamos.github.io/2016/08/09/deep-completion/
https://arxiv.org/abs/1406.2661